

Tidigt skogsbruk i Överhogdal

År 1852 sålde Överhogdals jordägare avverkningsrätt på 50 år å all skog minst 10 tum (ca 25 cm) och 21 fot (ca 6,3 meter) från marken.

Avverkningen började i mindre omfattning 1870 – 80 talet.

Sedan tillkom alla byggnationer vid vattendragen. Långa rännor och dammar byggdes vid Hortesån, Långsån, Linån med flera åar och kojor och stallar uppfördes.

På 1890-talet pågick nog de största avverkningarna. Då kom arbetsfolk och hästar från olika håll; värmlänningar, hälsingar och jämtar samt många från sundsvallstrakten. Voxna bolag hade många arrendatorer från voxnatrakten här som körare några vintrar.

Vintern 1897-98 var en exceptionell period i socknen. Den grova timmerskog som då avverkades krävde en enorm insats av såväl människor som hästar. Omkring 100 hästar gjorde det möjligt att med sitt ohyggliga slit transportera stortimret från Linbergsområdet till avlägget i Linrönningen. Arbetarna bodde då i stora kojor med eldpall i mitten och liggplatser på sidorna. Att det bodde upp till 30 man i dem var vanligt. Sedan 50-årskontraktet utgått blev det avverkning av mindre träd, dels i bolagens skogar dels i enskilda ägares. Det blev då stämplingar och leveranser via vattendrag.

1918 övergick Voxna bolags skogar till nya ägare och dessa satte igång med stora avverkningar. År 1921 flottades det för sista gången i Linån.

År 1922 öppnades järnvägen förbi Överhogdal och då började kolningarna som pågick i större och mindre omfattning till slutet av 1940-talet. 1939 utbröt andra världskriget och importen av kol och annat bränsle blev stoppad. Då uppstod brist på ved och man igångsatte stora vedavverkningar som pågick under hela 40-talet.